

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 76/20
U Luxembourgu 25. lipnja 2020.

Presuda u spojenim predmetima C-762/18 QH/Varhoven kasatsionen sad na
Republika Bulgaria
i C-37/19 CV/Iccrea Banca SpA

Radnik ima pravo, za razdoblje između njegova nezakonitog otkaza i vraćanja na ranije radno mjesto, na plaćeni godišnji odmor ili, nakon prestanka radnog odnosa, na naknadu u zamjenu za takav neiskorišteni godišnji odmor

Kada je radnik tijekom tog razdoblja bio zaposlen na novom radnom mjestu, prava koja se odnose na razdoblje tijekom kojeg je bio na tom radnom mjestu može ostvarivati samo u odnosu na novog poslodavca

Predmet C-762/18 odnosi se na osobu QH, bivšu zaposlenicu škole u Bugarskoj. Ta je osoba najprije bila otpuštena, ali je, nakon što je njezin otkaz sudskom odlukom proglašen nezakonitim, ponovno vraćena na rad. Osoba QH nakon toga je ponovno otpuštena.

Osoba QH podnijela je tužbu protiv škole zahtijevajući, među ostalim, plaćanje naknade za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od njezina nezakonitog otkaza do njezina vraćanja na rad. Varhoven kasacionen sad na Republika Bulgaria (Vrhovni kasacijski sud, Bugarska) u posljednjem stupnju postupka nije udovoljio njezinu zahtjevu.

Osoba QH je pred Rajonen sadom Haskovo (Općinski sud u Haskovu, Bugarska) podnijela tužbu protiv Varhoven kasacionen sada na Republika Bulgaria radi naknade navodno pretrpljene štete zbog toga što je taj sud povrijedio pravo Unije.

Predmet C-37/19 temelji se na činjenicama sličnima onima iz predmeta C-762/18, koji se odnosi na osobu CV, bivšu zaposlenicu Iccrea Bance, talijanske kreditne institucije.

Osoba CV je vraćena na svoje radno mjesto nakon poništenja njezina otkaza sudskom odlukom kojom je proglašena njegova nezakonitost. Ugovor o radu osobe CV nakon toga je ponovno raskinut.

Postupak se u posljednjem stupnju nastavio pred Corte suprema di cassazione (Kasacijski sud, Italija) povodom tužbe osobe CV kojom se zahtjevalo da se Iccrea Banci naloži plaćanje naknade za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od njezina nezakonitog otkaza do njezina vraćanja na rad.

Bugarski i talijanski sudovi odlučili su uputiti Sudu zahtjeve za prethodnu odluku. Rayonen sad Haskovo pita Sud treba li pravo Unije¹ tumačiti na način da radnik, u navedenim okolnostima, ima pravo na **plaćeni godišnji odmor** za razdoblje od nezakonitog otkaza do vraćanja na rad iako on u tom razdoblju nije stvarno radio za poslodavca. Osim toga, Rayonen sad Haskovo i Corte suprema di cassazione pitaju Sud treba li pravo Unije tumačiti na način da radnik, u navedenim okolnostima, ima pravo na **novčanu naknadu u zamjenu** za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od nezakonitog otkaza do vraćanja na rad.

Sud svojom današnjom presudom odgovara potvrđno na oba pitanja.

¹ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svezak 2., str. 31.) kao i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)

Sud najprije podsjeća na svoju sudske praksu² prema kojoj, ako radnik ne može obavljati svoje zadaće zbog nepredvidljivog razloga koji ne ovisi o njegovoj volji, kao što je bolest, pravo na plaćeni godišnji odmor ne može biti uvjetovano obvezom stvarnog rada.

Sud nadalje tvrdi da je činjenica da je radniku uskraćena mogućnost rada zbog otkaza koji je nakon toga proglašen nezakonitim, kao i nastanak nesposobnosti za rad zbog bolesti, načelno nepredvidljiva i ne ovisi o volji tog radnika.

Sud iz toga zaključuje da **razdoblje između nezakonitog otkaza i vraćanja radnika na rad treba izjednačiti s razdobljem stvarnog rada u svrhu utvrđivanja prava na plaćeni godišnji odmor**. Slijedom toga, radnik koji je nezakonito otpušten, a zatim ponovno vraćen na rad u skladu s nacionalnim pravom, nakon što je njegov otkaz poništen sudscom odlukom, **ima pravo na plaćeni godišnji odmor stečen u tom razdoblju**.

Sud ističe da, ako je radnik koji je vraćen na rad ponovno otpušten ili je njegov radni odnos nakon vraćanja na rad prestao iz bilo kojeg razloga, on ima pravo na **naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor** koji je stečen u razdoblju od nezakonitog otkaza do vraćanja na rad.

Sud međutim pojašnjava da, **ako je radnik tijekom razdoblja između nezakonitog otkaza i vraćanja na svoje ranije radno mjesto zaposlen na novom radnom mjestu, on pravo na plaćeni godišnji odmor koji se odnosi na razdoblje tijekom kojeg je radio na tom radnom mjestu može ostvarivati samo u odnosu na novog poslodavca**.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednakoben obvezuje i druge nacionalne sude pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliu (+352) 4303 4293

² Presuda od 4. listopada 2018. u predmetu [C-12/17](#), Dicu (vidjeti priopćenje za medije br. [149/18](#)).